

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Tomana a sudcov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Gabriely Šimonovej na neverejnom zasadnutí konanom dňa 16. mája 2012 v Bratislave v trestnej veci proti obvinenému **M. V.**, pre zločin skrátene dane a poistného podľa § 277 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. a iné o sťažnosti obvineného proti uzneseniu sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica zo dňa 27. apríla 2012, sp. zn. Tp 20/2011, rozhodol

t a k t o :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť obvineného **M. V.** **sa z a m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Obvinený **M. V.** je v predmetnej trestnej veci trestne stíhaný, pretože je dôvodne podozrivý zo spáchania zločinu neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. a zločinu skrátene dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 4 Tr. zák., na tom skutkovom základe ako je uvedené vo výrokovej časti uznesenia o vznesení obvinenia ČVS: PPZ-152/BPK-V-2010, zo dňa 22. októbra 2010, 25. januára 2011, 1. marca 2011 a 10. januára 2012.

Napadnutým uznesením sudca pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica podľa § 79 ods. 3 Tr. por. v bode I. zamietol žiadosť obvineného M. V. o prepustenie z väzby na slobodu, v bode II. podľa § 80 ods. 1 písm. b/ Tr. por. neprijal jeho písomný sľub a v bode III. podľa § 80 ods. 1 Tr. por. neprijal ani jeho ponuku peňažnej záruky.

Proti tomuto uzneseniu podal obvinený v zákonnej lehote určenej v § 181 ods. 1 Tr. por. sťažnosť, ktorú odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu.

V dôvodoch sťažnosti uviedol, že neexistujú žiadne konkrétne skutočnosti odôvodňujúce obavu, že by po prepustení na slobodu pokračoval v údajnom páchaní trestnej činnosti. V doterajšom konaní sa orgány činné v trestnom konaní nezameriavali na vykonávanie takých dôkazov, ktoré by reálne poukázali na dôvodnosť alebo nedôvodnosť trestného stíhania a s tým súvisiace jeho väzobné stíhanie. Dôvodil tiež, že orgány činné v trestnom konaní už zabezpečili a zaistili všetky listinné dôkazy, najmä účtovníctvo všetkých obchodných spoločností, ktorých sa trestné stíhanie týka a v prípade prepustenia z väzby na slobodu by nemal žiadnu možnosť zasahovať do vyšetrovania alebo pokračovať v údajnom páchaní trestnej činnosti. Okrem výpovede obvineného M. M. ho žiaden dôkaz neusvedčuje, pričom výsluch uvedenej osoby bol vykonaný neprocesne a nezákonne, keďže ani jeden z obhajcov nebol o úkone vyrozumený.

S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu obvinený navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica zrušil a rozhodol o jeho prepustení z väzby na slobodu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade podanej sťažnosti obvineného podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, ako i konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že sudca pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu rozhodol v predmetnej veci správne a v súlade so zákonom.

Z obsahu relevantného spisového materiálu je zrejmé, že obvinený M. V. bol vzatý do väzby uznesením sudcu pre prípravné konanie zo dňa 3. marca 2011, sp. zn.

Tp 20/2011, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 11.marca 2011, sp. zn. 4 Tost 6/2011, a to z dôvodov podľa § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por. Lehota väzby začala plynúť dňom 1. marca 2011.

Rozhodnutím sudcu pre prípravné konanie v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky bola lehota trvania väzby u obvineného opakovane predlžovaná. Ostatným uznesením sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, sp. zn. Tp 20/2011, z 27. januára 2012 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 3 Tost4/2012, z 1. februára 2012 na základe návrhu prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky v Bratislave bola predĺžená lehota väzby u obvineného do 1. septembra 2012.

Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že sudca pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu pri svojom rozhodovaní dodržal všetky formálno-procesné zákonné podmienky a taktiež aj z vecného hľadiska je rozhodnutie, ktorým zamietol žiadosť obvineného o prepustenie z výkonu väzby na slobodu správne a zákonné.

Aj podľa názoru najvyššieho súdu dôvody väzby u obvineného M. V. podľa § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por. aj naďalej nezmenene trvajú.

Na základe uvedeného je treba konštatovať, že doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú, že skutky, pre ktoré je trestné stíhanie vedené boli spáchané, majú znaky vyššie špecifikovaných trestných činov, pričom existuje dôvodné podozrenie, že tieto skutky spáchal obvinený.

Všetky procesnoprávne, ale aj materiálne podmienky sudca pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu veľmi podrobne a s dôrazom na podstatu veci rozobral v odôvodnení svojho uznesenia vrátane poukazu a citácie esenciálnych dôkazov a skutočností, ktoré potvrdzujú dôvodné podozrenie, že skutky ktoré sú obvinenému kladené za vinu sa stali.

Najvyšší súd sa preto v plnom rozsahu stotožňuje so závermi prvostupňového súdu a v ďalšom preto poukazuje na správne a úplné odôvodnenie jeho uznesenia, bez potreby túto argumentáciu opakovať.

Z doposiaľ zadovážených dôkazov nachádzajúcich sa v spisovom materiáli je nepochybne zrejmé, že predmetom vyšetrovania v danej trestnej veci je značne rozsiahla trestná činnosť zameraná na zabezpečovanie nezákonných finančných príjmov. Konkrétne okolnosti, ktoré odôvodňujú existenciu dôvodov ďalšieho trvania väzby obvineného spočívajú v charaktere, spôsobe a rozsahu trestnej činnosti zo spáchania ktorej je obvinený M. V. dôvodne podozrivý. V danom prípade sa jedná o rozsiahlu, závažnú majetkovú trestnú činnosť, vyžadujúcu značne rozsiahle a časovo náročné dokazovanie. Vzhľadom na povahu a značný rozsah aktivít obvineného nie je akceptovateľná jeho sťažnostná námietka, že v popísanom konaní nemôže pokračovať, pretože všetky listinné dôkazy boli orgánmi činnými v trestnom konaní zaistené. V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že nemusí ísť o pokračovanie v rovnakej trestnej činnosti, ale aj trestnej činnosti rovnakého druhu.

S poukazom na uvedené ani v súčasnom štádiu dokazovania sa na dôvodnosti ďalšieho trvania väzby nič nezmenilo a súd prvého stupňa správne vyvodil záver o dôvodnosti ďalšieho trvania väzby aj podľa § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

Vo vzťahu k sľubu obvineného, resp. jeho ponuke peňažnej záruky je treba uviesť, že prvostupňový súd sa s týmto návrhom zaoberal a posúdil vecné aspekty možnosti nahradenia väzby.

S prihliadnutím na povahu, rozsah a okolnosti trestnej činnosti, pre ktorú je obvinený trestne stíhaný, dospel sudca pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu k správne mu záveru, že v predmetnom prípade substitučné inštitúty nie sú dostatočnou zárukou, pretože neodstraňuje obavu, že menovaný sa v prípade jeho prepustenia na slobodu nedopustí konania predpokladaného ustanovením § 71 ods.1, písm. c/ Tr. por. Preto návrh obvineného na jeho prepustenie z väzby za súčasného prijatia jeho sľubu, resp. nahradenie

väzby prijatím peňažnej záruky sudca pre prípravné konanie špeciálneho súdu správne neakceptoval.

Vzhľadom na vyššie uvedené okolnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky sťažnosť obvineného M. V. nepovažoval za dôvodnú, a preto ju podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 16. mája 2012

JUDr. Pavol T o m a n , v . r
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Katarína Cíсарová